

סדר אושפיזין בחג הסוכות

בלילה הראשון של חג הסוכות, כשהושבבים בסוכה, אומרים

**הָרִינִי מַזְכֵן וּמַזְמֵן / מַזְבֵּנָה וּמַזְמֵנָת / לְקִים מִצּוֹת סֶכֶה
כַּאֲשֶׁר צָוִי הָבּוֹרָא: בִּסְכָּת תְּשֻׁבוֹ שְׁבָעַת יָמִים, כֹּל הָאַזְרָח
בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בִּسְכָּת. לְמַעַן יַדְעוּ דֶּרֶתְיכֶם כִּי בִּסְכָּת
הַוּשְׁבָתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהַזְּמִינָה אָוֹתֶם מַאֲרַץ מִצְרָיִם.
שְׁבוּ שְׁבוֹ אֹרְחִים, אַשְׁפִּיזִין יִקְרִים. שְׁבוּ שְׁבוֹ אֹרְחִים, גָּבוֹרִים
עַמְנוּ, שְׁבוּ בְּצָלוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא, וַזְכּוּ עַמְנוּ בְּמִצּוֹת
יָשִׁיבָה בִּסְכֶה, כְּפָתָוב: כִּי חָלַק יְהוָה עָמוֹ, יַעֲקֹב חָבֵל נַחֲלָתוֹ.
וַיְהִי נָעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וַיַּעֲשֵׂה יְהִינָנוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ,
וַיַּעֲשֵׂה יְהִינָנוּ כּוֹנְנָה.**

יש שנוהגים להוסיף יהי רצון מלפנייה, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
/ואמותינו/, שתשרה שכינה בינו ותפרש עליו סכת שלום. ובזכות
מצות סכה זו שאנו מקימים, שתקיים אותנו מאי קבודה הקדוש והטההור,
נתוי על ראיינו מלמעלה בנשר עיר קנו, וממש ישפיע שפע החיים עליו.
ובזכות עצמנו מביתנו החוצה - ודרך מצותיך נרואה - יחשב לנו בזאת
כאלו הרחקנו נזר. כבשו מעוניינו, ומחטאותנו טהרנו. ומהASHPIZIN נאמנים
אלו תהיננה איזה קשיבות, רב ברכות. ולרעים גם צמאים תן לחם
ומיים הנאמנים. ותהא חשובה מצות סכה זו כאלו קימונה בכל פרטיה
ודקדוקיה ותנאייה, וכל המצוות הבלתיות בה. ותטיב לנו החתמה,
ותרטנו לישב ימים רבים על הארץ, ארמת קדש, בעבורך וביראה.

ברוך יהוה לעולם, אמן ואמן.

מיכאל גרש

ازמיין לסעדיי אשפזין יקרים:

אברהם ושרה,
 יצחק ורבקה,
 יעקב ורחל,
 יוסף ולאה,
 משה ומרים,
 אהרן ואלישבע,
 נזר ובת-שבע.

[ע"פ בראשית יא כ]

ביום הראשון

באו, אורהים יקרים, אברהם ושרה, שבו אתנו זיפונו
בחליכתכם מאור בששים במצות יהוה.

[ע"פ בראשית כו יב]

ביום השני

באו, אורהים יקרים, יצחק ורבקה, שבו אתנו זיפונו
ביניעת פפייכם שהגיעה למאה שערים.

[בראשית ל כד]

ביום השלישי

באו, אורהים יקרים, יעקב ורחל, שבו אתנו זיפונו
בעלייתכם לארץ ישראל בעשר ובברכת בניים.

[בראשית לט ט]

ביום הרביעי

באו, אורהים יקרים, יוסף ולאה, שבו אתנו זיפונו
בנאמנותכם לאלהינו.

[שמות ב יד]

ביום החמישי

באו, אורהים יקרים, משה ומרים, שבו אתנו זיפונו
במסירות נפשכם לשחרור עמן.

[משנה, אבות א יב]

ביום השישי

באו, אורהים יקרים, אהרן ואלישבע, שבו אתנו זיפונו
בקאים מצות רדיפת השלום.

[שמואל ב יב כד]

ביום השביעי

באו, אורהים יקרים, נזר ובת-שבע, שבו אתנו זיפונו
בהמשכיות מדור לדור בעמן.

כשיצאים מן הסוכה בפעם האחרון אומרים

**יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
ואמותינו/, שכישם שישבתי בסכה זו בן אונכה
לשנה הבאה לישב בסכת השלום שתפרש עליינו
ועל כל עמך ישראל ועל ירושלים.**

